

A szeretet erejével

SÖRÉDI VAKÁCIÓ

Ízlik az uzsonna

Három év óta, minden nyáron mozgássérült gyermekek ingyenes nyaraltatását szervezi meg Söréden, a használaton kívüli plébánia épületében a katolikus egyház. Az akciót 1987-ben dr. Kovács István budapesti, László utcai plébános kezdeményezte, akkor szerelte meg a Charitas a házat matracokkal, ágyneművel és konyhai eszközökkel.

A nyaraltatásba kezdetek óta bekapcsolódtak a székesfehérvári fiatalok, dr. Simonyi Gyula ügyvéd szervezi a szeretet-szolgálatot és több plébánia (Próhászka templom, vasútvídek) pénzbeli adományokkal teremti meg a nyári táborozás anyagi fedezetét.

A kispap mérnök

A mozgássérült gyermekek nyári üdültetése felől a sörédi eszpresszóban érdeklődtem. Igen élénken reagáltak kérdéseimre a helybeliek: gondosan útbaigazítottak, elmondták, milyen dícséretes és szép dologra vállalkoznak, és az egész tábor felelőse egy komoly kispap.

A nyüzsgő házban céltudatos fiúk és lányok, s néhány idősebb ember körmánya a mozgássérült gyermekek kéthetes vakációját. Deli József az idei turnuszvezető, mint kiderült, számítógépes üzemmérnök, a Könnyműfennmű számítógéptudományban dolgozik. A Pázmány Hittudományi Akadémiát 1985-ben végezte el, levelező tagozaton.

— Érdekel a hittudomány és úgy véltém, a megfelelő elmélyüléshez nem elegendő néhány beszélgetés, ezért a hároméves szemináriumot választottam. Nem vagyok kispap, hiszen levelezőn végeztem nem szentelhetek fel, de azért jól esik a sörédiek megtisztelő megszólítása — mosolyodott el.

Deli József szabadságát tölti Söréden. A mozgássérült gyermekek adatait, címét Horváth Klára, a Mozaik-szerkesztő Fejér Megyei Szervezetének titkára adta meg. Az idei nyáron sokan vannak: július 30-tól augusztus 19-ig negyven gyermekek és hatvan ápoló, gondozó fordul meg a volt pártok négy szobájában és padlásterében. A szervezés során 173 ember vállalt valamilyen feladatot Székesfehérváron. Van, aki bevásárol, mások kiszállítják, töb-

ben egy-egy napra kijönnek segíteni a konyhára. Jelenleg 18 gyermek és negyven gondozó tartózkodik Söréden, megtermészetesen Dezső bácsi.

Dezső bácsi, a szakács

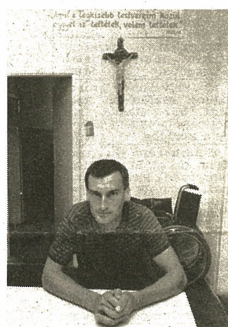
Turcsik Dezső nyugdíjas szakács kitűnő főztjére sokan emlékeznek Székesfehérváron, hiszen a Duna-vidéki több konyháján dolgozott, legutóbb a földmészai főiskolánál 73 évét meghazudtoló fűrésszel jár ki naponta, és öt évtizedes, kimeríthetetlen szakmai tapasztalatával változatos étrendet állít össze a rendelkezésre álló nyersanyagból a növekvő levő gyermekeknek.

— Első évben, amikor a hét letelt, akkor határoztam el, hogy csinálom, amíg az erőmből futja. Tudja mi fogott meg? A gondozók és a gyermekek között tapasztalt ragaszkodás, szeretet. Az életemmel arra tettem fel, hogy segítsék nekik, de ha fizetnének a munkáért, akkor nem vállalnám — indokolta a tábor Dezső bácsija. Az aznapi menü csontleves, tökfőzelék sertéssülttel és gyümölcs, vacsorára körözöttos kenyéret és teát szolgálnak fel. Megtudom, tavaly csaknem negyvenezer forintba került kétheti nyaralás, az idén is számolnak, talán a jövő szemből kijönnek. A hatvan gondozó (akik nem egyszerre vállaltak szolgálatot), az ingyenes, ám nagy buzgalommal és gyengédséggel végzett munkájuk mellett még pénzbeni adománnyal is segítik a tábor fenntartását. Ők úgy fogalmaz-

A főiskolás lányok egyik védencükkel

(Pati-Nagy Bence felvétele)

Deli József

Dezső bácsi az étrendekkel

nak, hogy szívesen végzik ezt a tevékenységet, ők is nyaralnak, tehát hozzájárulnak a kosztjukhoz. Mint ahogy az érdeklődő (és korántsem csak a templombajáró) sörédiek is segítik a vállalkozást időnként zöldséggel, gyümölcssel és tojással.

Nagy érzés, hogy segíthetek

A gondozók közül két másodéves tanárképző főiskolász: Komlósi Krisztina és Szauter Eszter szinte egymás szájából kapkodta a szót, amikor indítékaik felől érdeklődtem.

— Nagy érzés, hogy segíthetek — ragyogott föl Eszter mosolya a szemüveg mögött. — A szeretet olyan staféta, hogy szinte többet kapok vissza érte. Nem, nem afféle pedagógiai tréning ez számomra, mert itt inkább gyengédségre és pszichológiára van szükség.

Komlósi Krisztina folytatja:

— Sok barátom követte a példáját, a győri főiskolán is végzünk hasonló szolgálatot, mozgássérült gyermekek rendszeres gyógytornáját. Később is szeretnék ilyen szeretet-szolgálatot vállalni, egyházi keretek között.

Király Józsefné már nyugdíjas, de őt is meghatotta a fiatalok, nevezetesen a saját unokahúga megszállottsága.

— Egy-egy napra szívesen jövök ki segíteni Fehérvárról, hiszen rengeteg a munka a mosással, a konyhán és a takarítással. A fáradtság ellenére a megértésben és egymásrautaltságban megfrissülve térek haza.

Elkelne a támogatás

Nem a szűkös anyagiakat, a mostoha szálláskörülményeket sorolja Deli József turnuszvezető, hanem a terveiket. Jövőre fedett étkezőt építenek a mostani sátoros helyett, mint ahogy idén tavasszal is főiskolásokkal, hittanra járó fiatalokkal betonozták a teraszt, a tolokocsival is járható feljárót és a húsz köbméteres szennyviz-derítőt.

— A gyermekek szobáiba jó volna a mostani műanyagpadló helyett a melegebb parketta, meg rosszul állunk bútorzatban is, gyorsan elhasználnának a hosszú asztalok és padok, meg a takarók. Koldulni nem akarunk, de ami másnál már fölösleges, felajánlhatjuk a fehérvári plébániákra és önkéntes munkásokat is szívesen látunk a jövő nyárra.

Véget ért a délutáni csendespihenő, a gondozók mosdatni, öltöztetni kezdtek az ébredező gyermekeket. A mostani táborban 4 évtől 18 éves korig vannak mozgássérültek, van aki állandó felügyeletre, sőt pelenkázásra szorul, s a fiatal fiúk-lányok, mint jó testvér, szorgoskodnak társaik körül. Látni kellett volna, milyen örömmel gyűltak ki a gyermekarcok a simogatásra, becézésre, meg a sok szelet piros belü görögönnnyé látán.

Gondozók és gyermekek jókedvűen, csacsogó beszélgetés közepette láttak neki az ízletes gyümölcs-uzsonnának.

Zsiday Csaba

Beteljesült vidéki poétasors

Búcsúszavak Bokros Jánoshoz

Kedves János! Borzasztó ez az egész, keresem a szavakat; felidézem találkozásainkat, bölcs tanáros mosolyokat, tervezéseinket a megyei irodalomtárról, előttem vagy, amit tavalyi fehérvári esteden értő közönség előtt mondogtál verseidet — és most elért hozzám is halálhíred. Az én szememben az ideális tanár-poéta voltál, aki — igaz nem konfliktusok nélkül — de össze tudta egyeztetni két hivatását. Sőt, legutóbbi beszélgetésünk alkalmával mondtad, nekéd az iskola, a József Attila Gimnázium a biztos, a színtetben szinte hiányzó háttér.

Hallottam szörnyű betegségedről, melyet igyekeztem egészséges kedéllyel viselni. Nem panaszkodtál, tartottad magad, s valahányszor új versek születtek, behozta valamennyit a szerkesztőségbe, megbeszélte őket. Én szelíd megjegyzésekkel, illetlen olykor néhány sorod, amiket te sokszor kérdés nélkül is átdolgoztál, aztán elolvashattuk mindahányat vagy lapunkban, vagy a Fehérvári Hétben. Ünnepi pillanatok számított, amikor sárkeresztúri osztálytársad, Bella István az Élet és Irodalom versrovat-szerkesztője méltónak találta művedet az ottani publikálására.

Már nem tudom, kevés-e vagy sok, a város, a megye költője voltál. Tanítványaid mindenütt felismertek: a költőt, az embert, a tanárt. Baráti közönségre találtál az irodalomárok, irodalombarátok körében is, valahányszor eljöttél az ifrósport Sziget utcai helyiségebe, dörmögő basszusodon mindig fontos, figyelemre méltó dolgokat hoztál tudomásunkra. Szemérmes férfivalom ez, belátom, elkésett: de sokunk nevében mondom, mondhattam volna, szeretünk téged. Esendőség, finom, emberi kapcsolatokban is érvényesülő ízléssel mindig megtalálta a helyét köztünk.

Poétasors volt az is, vidéki poétasors, hogy lemondta a befutásról, hozsannától kísért kiadói érvényesülésről. Bár tisztában voltál értékeiddel, nem kérted, nem tolakodtál velük: akik ismertek, számontartottak, előbb-utóbb megkerestek. Így került első könyved kézírata Bella István kezébe, akinek előszavából nemcsak a gyerekkori Sárkeresztúri kötődés, a költői minőség elismerése is ki-cseng. Az Imádság örömeért több évtized természetét takarította be, megjelenése a fehérvári könyvhet eseménynek számított.

Imádság, hogy lemondta a befutásról, hozsannától kísért kiadói érvényesülésről. Bár tisztában voltál értékeiddel, nem kérted, nem tolakodtál velük: akik ismertek, számontartottak, előbb-utóbb megkerestek. Így került első könyved kézírata Bella István kezébe, akinek előszavából nemcsak a gyerekkori Sárkeresztúri kötődés, a költői minőség elismerése is ki-cseng. Az Imádság örömeért több évtized természetét takarította be, megjelenése a fehérvári könyvhet eseménynek számított.

Büvös ígédet m j morr gatluk, a te emlékeztet is. Kedves János! Zavar megzavarodva, feldű keresem a méltó szava búcsúzóul. Nekünk vig a föld fogad be, az a ros fogad emlékeztet amelyhez gyerekkorod vágylót hűnek lenni, M így maradtunk, hűség emlékeztetdezh, szép kö ményeidhez.

Immár sírig barátod:

Péntek 11

Körmenet

(SZONETT BOKROS JÁNOS EMLÉKÉRE)

Az elmúlás a megmaradónak bánat
Szánalmas szegény királyi gazdagon
bozontosra fészli tükés simasága
a látvány takarja a látnivalót.

Páncélon fémesen csillog a rozsdá
hadakozva beteges a gyógyulás
sárkánylú királylányok számodra
keserű mézzel hozzák a koronát.

Hol fénylő nappal csillagok deleinek
ujjhegyre ágaskodva letérdelnek
az élet csodáját Veled ünnepelek,

Hol hasonlít egymásra menny és pokol
Gyönyör és fájdalom együtt rostokol
Körmenetre hívunk a dallamos kereplők.

Balajthy Ferenc